Ankenævnet *for* Forsikring

Den 9. september 2026 blev i sag nr. 105431:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har indboforsikring. I klageskema af 16/2 2026 har klageren bl.a. anført:

> "Jeg klager over Alm. Brand Forsikrings håndtering af mit indbrud den 16. februar 2021 (skade nr. …).
> Væsentlige dele af mit krav er enten aldrig blevet realitetsbehandlet eller er behandlet mangelfuldt, herunder:
> – Afvisning af kontanter uden konkret vurdering af privat vs. erhvervsmæssig karakter
> – Manglende behandling af anmeldt tab på 1.000 EUR samt øvrig privat valuta
> – Afvisning af dækning for opbrudt hoveddør, som jeg efterfølgende selv har betalt via fradrag i depositum
> Jeg bestrider, at kravet er forældet, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1, idet jeg ikke har haft mulighed for at gøre mit krav gældende på et korrekt og oplyst grundlag.
> Jeg anmoder Ankenævnet om at tage stilling til, om Alm. Brand har været berettiget til at afvise ovenstående krav.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> Jeg bestrider, at kravet er forældet, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1, idet jeg ikke har haft mulighed for at gøre mit krav gældende på et korrekt og oplyst grundlag.
>
> Jeg anmoder Ankenævnet om at tage stilling til, om Alm. Brand har været berettiget til at afvise ovenstående krav."

Selskabet har den 21/4 2026 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

> "Vi anerkender modtagelsen af ankenævnsklagen i ovennævnte sag.

Der klages over, at Alm. Brand Forsikring har afvist at betale yderligere erstatning til klageren efter indbrud i februar [2021], da det er selskabets opfattelse, at klagerens krav er korrekt opgjort, og at der i øvrigt nu er indtrådt forældelse.

Efter gennemgang af klagen fastholder selskabet, at sagen er behandlet korrekt, og at der nu er indtrådt forældelse i sagen.

Sagens forløb
Klageren har været omfattet af indboforsikring hos selskabet. Police og betingelser er fremlagt som **bilag A**.

Den 19. februar 2021 anmeldte klageren telefonisk et indbrud sket den 14. februar 2021.

Han oplyste, at en flyttemand var brudt ind i hans lejlighed på 3. sal fredag aften omkring kl. 23.

Underboerne skulle have været i den tro, at han var i gang med at flytte og havde derfor ikke reageret.

Klageren havde fået stjålet smykker og kontanter fra et pengeskab samt diverse indbogenstande, som fortsat var på adressen, selvom han var i gang med at flytte.

Selskabet anerkendte erstatningspligten, men afviste allerede samme dag, at indboforsikringen dækkede skaderne på dør og gulve. E-mail herom er fremlagt som **bilag B**.

Selskabet modtog den 25. februar 2021 en opgørelse fra klageren over de stjålne genstande. Listen er fremlagt som **bilag C**.

Af listen fremgik bl.a., at klageren havde fået stjålet 25.000 kr. i kontanter.

Under møde mellem selskabet og klageren den 29. marts 2021 oplyste klageren, at de 25.000 kr., som han havde haft i kontanter, var hævet fra hans erhvervskonto og skulle bruges til at udbetale løn til to medarbejdere.

Selskabet rådgav derfor klageren om, at kravet for kontanterne ikke var omfattet af indboforsikringen, men skulle rettes mod erhvervsforsikringen, som ifølge klagerens oplysninger var hos et andet selskab.

Under telefonsamtale den 19. april 2021 oplyste klageren for første gang til selskabet, at han ligeledes havde fået stjålet noget valuta.

Selskabet bad klageren i e-mail samme dag om at fremsende dokumentation herfor i form af hævebilag. Mail af 19. april 2021 er fremlagt som **bilag D**.

Selskabet modtog ikke dokumentationen fra klageren.

Selskabet behandlede sagen på baggrund af den dokumentation, som klageren løbende indsendte, og opgjorde erstatningen til 155.203,25 kr. ved brev fra den 10. maj 2021 og afsluttede sagen. I

opgørelsen havde selskabet overstreget kravet vedrørende de 25.000 kr. med kommentaren "Lønning til personale – dækkes af erhvervsforsikring."

Selskabets opgørelse er fremlagt som **bilag E**.

Herefter hørte selskabet ikke yderligere fra klageren før den 28. august 2025, hvor han gjorde indsigelse mod selskabets opgørelse. Selskabet redegjorde endnu en gang for opgørelsen og henviste endvidere til, at der var indtrådt forældelse. Korrespondancen er fremlagt som **bilag F**.

Klageren har herefter indbragt sagen for ankenævnet.

Dækningsbegrænsning
Af klagerens police fremgår følgende begrænsninger i dækningen:
Værdi af indbo 515.000 kr.
- guld, sølv, platin, ædelstene og smykker dækkes op til 10 % 51.500 kr.
- mønt og frimærkesamlinger dækkes op til 5 % 25.750 kr.
- penge og ubrugte frimærker dækkes op til 2 % 10.300 kr.
- cykler ved tyveri pr. cykel op til 19.388 kr.
- skader på cykel ved færdselsuheld pr. cykel op til 5.000 kr.

Selskabet fastholder sin vurdering
Selskabet skal over for Ankenævnet for Forsikring fastholde, at klageren ikke har krav på yderligere erstatning som følge af indbruddet den 14. februar 2021, idet der er indtrådt forældelse i sagen.

Vedrørende kravet for de 25.000 kr. i kontanter er dette afvist både ved mødet den 29. marts 2021 og ved selskabets opgørelse den 10. maj 2021, jf. bilag E på baggrund af klagerens egne oplysninger om, at pengene var hævet på hans erhvervskonto og skulle bruges til lønninger til medarbejdere.

Kontanterne er derfor ikke omfattet af klagerens private indboforsikring, hvor der i øvrigt er et dækningsmaksimum på 10.300 kr. for kontanter.

Vedrørende krav for skaderne på opbrudt dør, afviste selskabet allerede dette ved e-mail fra den 19. februar 2021, jf. bilag B, da der ikke er tale om et krav, som er omfattet af indboforsikringen.

Vedrørende de 1.000 euro samt øvrig valuta bad selskabet den 19. april 2021, jf. bilag D, klageren om at fremsende dokumentation for hævninger. Klageren fremsendte aldrig disse til selskabet og reagerede heller ikke på, at de ikke fremgik af selskabets opgørelse, jf. bilag E.

Forældelse for kravene er således indtrådt, jf. FAL § 29, stk. 5, 1. og 2. pkt."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Nævnet har blandt andet modtaget selskabets afvisning i mail af 19/2 2021 af at dække skader på bygningsdele og selskabets skadeopgørelse af 10/5 2021. Nævnet har videre modtaget klagerens henvendelse til selskabet af 28/8 2025, hvor

klageren gør indsigelse mod selskabets opgørelse af erstatningen, selskabets svar af 5/9 2025, hvor selskabet bl.a. anfører, at klagerens krav om yderligere dækning efter indbruddet er forældet samt fastholdelse med henvisning til forældelse af 5/2 2026.

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 19/2 2021, at der var begået indbrud i hans lejlighed den 14/2 2021.

Selskabet opgjorde ved mail af 10/5 2021 erstatningen til 155.203,25 kr. Selskabet afviste dækning af skader på bygningen og kontanter tilhørende klagerens firma, der ikke er omfattet af indboforsikringen. Selskabet udbetalte erstatning for smykker svarende til forsikringens dækningsmaksimum. Hvad angik et krav på valuta anmodede selskabet i mail af 19/4 2021 klageren om dokumentation i form af hævebilag. Klageren fremsendte ikke sådan dokumentation.

Klageren fremsendte indsigelse mod erstatningsopgørelsen med krav om yderligere erstatning den 28/8 2025. Selskabet anførte i sit svar af 5/9 2025 og i fastholdelsesbrev af 5/2 2026, at klagerens krav om yderligere dækning efter indbruddet var forældet. Klageren indbragte sagen for ankenævnet den 16/2 2026.

Det fremgår af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, og forældelseslovens § 2 og § 3, at den almindelige forældelsesfrist for klagerens krav på forsikringsdækning er 3 år, som skal regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor han kunne kræve fordringen opfyldt. Dette er efter almindelig praksis det tidspunkt, hvor skaden har vist sig på en sådan måde, at der er rimelig anledning til at anmelde skaden til selskabet.

Det fremgår af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. pkt., at hvis en skade er anmeldt til selskabet inden forældelsesfristens udløb, indtræder forældelse af krav, som skaden giver anledning til, tidligst 1 år efter selskabets meddelelse om, at det helt eller delvist afviser kravet. Nævnet

bemærker at tillægsfristen på 1 år i forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. pkt. løber sideløbende med den almindelige 3-årsfrist.
I forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 2. punktum, fremgår det, at hvis selskabet anerkender, at der foreligger en dækningsberettigende skade, men anmoder om yderligere oplysninger med henblik på opgørelse af kravets størrelse, indtræder forældelse 3 år efter selskabets meddelelse herom. I forarbejderne til denne bestemmelse, jf. lovforslag L 166 af 2007, er det præciseret, at den 3-årige frist i § 29, stk. 5, 2. punktum, er absolut og således ikke kan suspenderes efter reglerne i forældelsesloven. (97801)

Nævnet finder, at den almindelige 3-årsfrist for klagerens eventuelle krav ikke kan regnes fra et senere tidspunkt end tidspunktet for hans anmeldelse af skaden den 19/2 2021. Nævnet finder desuden, at den 1-årige frist i forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5 (efter afvisning), senest løber fra selskabets erstatningsopgørelse af 10/5 2021, og at den 3-årige frist i forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 2 punktum, senest løber fra selskabets mail af 19/4 2021, hvor det anmodede klageren om dokumentation i form af hævebilag for udenlandsk valuta. Nævnet finder på denne baggrund, at klagerens eventuelle krav var forældet på tidspunktet for sagens indbringelse for nævnet den 16/2 2026. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.



Peter Thønnings